

Шановні випускники!

За 50 років існування Хмельницького національного університету підготовлено більше 50 тис. фахівців. Ідея об'єднання навколо альма-матер випускників різних років і поколінь відноситься до традицій, які властиві багатьом вищим навчальним закладам світу. Завдяки ініціативі групи випускників і підтримці ректорату при університеті створено громадську організацію «Асоціація випускників Хмельницького національного університету».

Асоціація ставить собі за мету створити систему комунікації для випускників різних років і поколінь, якими по праву пишається наш університет і яким завжди є що згадати. Досвід

і знання випускників є безцінним скарбом, необхідним у підготовці сучасних фахівців, у вдосконаленні освітнього процесу, сприянні поступальному розвитку альма-матер. Наше спільне завдання: успадковувати і розвивати справу попередників, продовжувати традиції, прямуючи у майбутнє! Це, безсумнівно, допомагає Хмельницькому національному університету займати гідне місце серед провідних ВНЗ України.

З метою висвітлення досягнень та досвіду у вихованні підростаючого покоління, створено музей університету, готуються до видання історичні нариси. Випускники, ми просимо Вас над-

силати свої фотографії, короткі біографічні дані із зазначенням посади та місця роботи, а також інформацію про ваші досягнення.

Асоціація випускників Хмельницького національного університету бажає всім вам міцного здоров'я, успішної, плідної роботи і запрошує на захід «День випускника», який проводиться щорічно у третю суботу травня. Будемо щиро вдячні за посильну фінансову підтримку своєї альма-матер.

Інтернет-сайт Асоціації: <http://isu1.tup.km.ua/av>

**З повагою, М. Косіюк,
відповідальний секретар
асоціації випускників ХНУ**

Віктор Нижник: «Людина завжди перед собою має ставити певні рубежі і успішно їх долати»

Спеціальність - «Організація і нормування праці».

Очолював однойменну кафедру професор Ізумнов Борис Миколайович.

Інженерно-економічний факультет — декан Семенцов Петро Павлович, а згодом очолював Зварич Михайло Костянтинівич.

Нижник Віктор

Віктор Михайлович розповідає про своє студентське життя.

Які спогади залишилися у Вас зі студентського життя?

Найпрекрасніші! Студентське життя сповнене певними хвилюваннями, які у більшій мірі були у періоди здачі сесій, та бажанням чогось сягнути чогось неповторнішого, нового, цікавого. Чому саме так? Оскільки я до вступу в Хмельницький технологічний інститут побутового обслуговування закінчив успішно Чернівецький індустріальний технікум, навчання у ХТІПО було для мене досить легким і тому мене приваблювала активна суспільно-корисна діяльність. Був головою студентської профспілкової організації факультету, секретарем

комсомольського бюро ІЕФ, а згодом і секретарем комітету комсомолу інституту, який очолював до вступу в аспірантуру.

Тодішні студенти були надзвичайно активними. Дуже легкі, як кажуть «на підйом». Якщо організовувалися конкурси художньої самодіяльності, то у них брали участь майже всі групи. Якщо організовувалися «Конкурси веселих та кмітливих» чи «Нумо, хлопці!», «Нумо, дівчата!», то це було у всіх на вустах. Постійні репетиції і, особливо, обговорення після завершення таких заходів додавали бажання рухатися вперед, до незвіданих вершин студентського самоуправління: студентських деканатів, сільськогосподарських та будівельних загонів. Ми їх організовували до двадцяти кожного року у різні точки Радянського Союзу — у міста Новий Уренгой, Магадан, Москва (виробничий загін); Миколаївську, Одеську, Херсонську області.

Чи було за роки навчання те, що не сподобалось?

Подобалося все, навіть коли щось і не виходило з першого разу. Але впевненість, підтримка викладачів — організаторів будь-яких напрямів активного, творчого, студентського життя надихала на нові активні дії.

Чи вели Ви активне студентське життя?

Так. Був старостою групи. Бійцем студентського загону «Ровесник — 83», головою профспілки студентів ІЕФ, секретарем комсомольської організації ІЕФ на ХТІПО.

Випадки зі студентського життя, які Ви запам'ятали?

Їх дуже багато, але найбільше запам'яталась робота у складі студентських загонів на добудові 5-го гуртожитку та спорткомплексу, адже ми це робили для себе, для тих, хто буде навчатися після нас — студентів вісімдесятих.

Ще запам'ятався розподіл на роботу після завершення у 1987 році навчання у ХТІПО. Тоді студенти відповідно до рейтингу направлялись після завершення навчання в різні місця. Всі знали, що треба буде відпрацювати не менше трьох років там, куди направивть вуз. Важко було усвідомлювати, що ми скоро роз'їдемося і будемо зустрічатись лише на таких Днях випускника, які започатковані в нашому вузі.

Про що мріялося у студентські роки і чи збулися мрії?

Все, про що мріялося — збулося у більшій мірі, ніж не збулося. Людина завжди перед собою має ставити певні рубежі і успішно їх долати. І лише добрі справи, добрі помисли мають право на їх здійснення, хоча й нелегко вони даються.

Чи підтримуєте контакти зі своїми однокурсниками?

Часто зустрічаюся випадково і тоді виникають питання: «Як ти там?», «Як робота?», «Як сім'я?», «Як діти?», «А пам'ятаєш як було...?». Звісно хотілося, щоб такі зустрічі проходили більш організовано і з більшим загальом.

Часто зустрічався із тими, хто вже своїх дітей приводить до нас на навчання в університет, де з'явилися нові спеціальності і нові напрями підготовки. Завжди приємно бачити і згадувати студентські роки.

Кілька слів випускникам і студентам.

Нинішнім студентам хотілося б побажати успіхів у навчанні, здійснення всіх задумів і мрій, активного студентського життя, адже воно неповторне, зустріти свою долю і влаштуватися після закінчення вузу на роботу, яка б подобалася. А випускникам — завжди підтримувати зв'язки, які так необхідні у нашому житті.

**Нижник Віктор,
ОНП-82-1**